

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/1125/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111239298
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4111239298.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: Y. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. F., D. O. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 4 654,19 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 17. marca 2014, č. k. 10Ro/415/2011-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania **z r u š u j e a**
vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa) uznesením zo dňa 17.03.2014, č. k. 10RO/415/2011-37 zastavil konanie a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalším výrokom rozhodol, že sa navrhovateľovi vráti súdny poplatok vo výške 249,37 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, § 11 ods. 3, 4, 6, § 12 ods. 1 a § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V odôvodnení uznesenia sú poukázal na to, že navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom zo dňa 22.12.2011 domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 4 654,19 eura s príslušenstvom a trov konania. Dňa 18.04.2013 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, ktorým vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd preskúmaním spisu zistil, že navrhovateľ uhradil súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 256,- eur. V tejto právnej veci bolo konanie zastavené z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť ešte pred prvým pojednávaním, preto súd vrátil navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 256,- eur. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 4 ZoSP súd krátil súdny poplatok, ktorý sa má vrátiť navrhovateľovi, v sume 256,- eur o sumu 6,63 eura, teda na sumu 249,37 eura. Predmetný súdny poplatok bude navrhovateľovi vrátený prostredníctvom príslušného daňového úradu - Daňový úrad Bratislava, po právoplatnosti uznesenia. Pretože navrhovateľ využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu skôr, ako sa začalo pojednávanie, súhlas odporcu so späťvzatím návrhu nebol potrebný a súd akceptoval späťvzatie návrhu a konanie zastavil. Na náhradu trov konania žiaden z účastníkov nemal právo podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, pretože konanie bolo zastavené. Vychádzajúc z uvedených skutočností, súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, žiadajúc odvolací súd, aby rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov celého konania v plnej výške. Konštatoval, že Okresný súd Nitra predovšetkým nesprávne vec právne posúdil, keď rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, aj

keď navrhovateľ zavinil zastavenie konania svojim späťvzatím návrhu, o čom sa dozvedeli až z napadnutého uznesenia. V situácii, keď navrhovateľ zavinil zastavenie konania, okresný súd mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP a náhradu trov konania mal priznať vedľajšiemu účastníkovi. Do pozornosti odvolacieho súdu dali najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števec/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str. 521/525. Ďalej poukázali na Nález Ústavného súdu, spis. zn. I. ÚS 463/2012 z 12.12.2012. V predmetnej veci vyjadrením k žalobe zo dňa 15.05.2013 vzniesli námietku premlčania celého navrhovateľom uplatneného nároku. Na podporu správnosti svojej argumentácie a účelnosti trov ich právneho zastúpenia predložili uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/245/2012 z 31.08.2012 a uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 9Co/332/2012 z 30.01.2012. Ďalšie trovy konania vyčíslil celkovo vo výške 541,03 eura a pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Odmenu za jeden úkon právnej služby odvodzoval z hodnoty, resp. z predmetu konania vo výške 4.654,19 eura, čo predstavuje odmenu za 1 úkon právnej služby vo výške 170,95 eura a príslušný paušál, za polovičný úkon právnej služby odmenu 85,48 eura a 8,04 eura režijný paušál pri vykonaných úkonoch, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom vo výške 170,95 eura + 7,63 eura režijný paušál, vyjadrenie z 15.05.2013 vo výške 170,95 eura + 7,81 eura režijný paušál a za podané odvolanie z 22.07.2014 vo výške 85,48 eura + 8,04 eura režijný paušál. Odmena advokáta spolu bez DPH predstavuje sumu 450,86 eura a DPH vo výške 20 % predstavuje sumu 90,17 eura. na náhradu trov konania žiadal zaviazat' navrhovateľ, ktorý ich má uhradiť na účet právneho zástupcu Združenia.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhovateľ uviedol, že sa stotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pretože mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. S poukazom na uvedené navrhol rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. V zmysle § 142 OSP je na priznanie náhrady trov konania nevyhnutné splnenie stanovených podmienok, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka boli abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. V tomto smere poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 pod sp. zn. 7 MCdo 15/2014 a uznesenie zo dňa 19.03.2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia konania usudzuje, že ide o spotrebiteľský vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Navrhovateľ mal za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Zároveň navrhovateľ poukázal na to, že nepriznaním náhrady trov konania súdom nedochádzal k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. V zmysle uvedeného navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a mal za to, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádzalo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Záverom si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 112,88 eura s

DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 102,58 eura s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 10,30 eura s DPH.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 169 ods. 1 OSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, ďalej označenie účastníkov a vecí, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia. Ak súd rozhodol o vykonateľnosti uznesenia až po jeho právoplatnosti (§ 171 ods. 3), uvedie dôvody, pre ktoré viazal vykonateľnosť až na právoplatnosť rozhodnutia.

Ak výrok rozsudku vyjadruje v stručnej a presnej formulácii záverečný úsudok o predmete občianskeho súdneho konania, potom odôvodnenie rozsudku sleduje účel vyložiť opodstatnenosť, pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Účelom odôvodnenia je teda predovšetkým dosiahnuť presvedčivosť rozsudku a prehĺbiť výchovný účinok rozsudku, čoho základom je však zákonu zodpovedajúci výrok rozhodnutia.

Súčasťou pojmu právneho štátu je aj povinnosť súdu svoje rozsudky odôvodniť (§ 157 ods. 1 OSP), a to spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Dodržiavanie tejto povinnosti má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdu a vylúčiť tak ľubovôľu pri rozhodovaní. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal výklad dotknutej právnej normy, ktorý je v súlade s ústavou, čo je základným predpokladom pre ústavne konformnú aplikáciu tejto právnej normy na zistený skutkový stav veci (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. mája 2010 sp. zn. Obo/23/2008).

Nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda možnosť riadne konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. mája 2010 sp. zn. 6 Cdo/91/2010).

Nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia je tak závažnou vadou, že sa ňou musel odvolací súd zaoberať z úradnej povinnosti (ex offio), teda aj vtedy, ak by ju odvolateľ nenamietal. Nepreskúmateľnosť rozsudku môže nastať z dôvodu jeho nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov rozhodnutia.

Súd je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd

zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd preskúmajúc obsah súdneho spisu dospel k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné, a to v dôsledku viacerých nedostatkov, ktoré odvolací súd v tomto rozhodnutí vzhliadol.

Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd poukazuje na to, že procesným úkonom, ktorým je podanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „Združenie“) zo dňa 07.02.2012, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 15.02.2012, oznámilo toto združenie vstup do predmetného konania na stranu odporcu s cieľom chrániť záujmy žalovaného spotrebiteľa. Súd prvého stupňa podaním zo dňa 26.11.2012 oznámil vstup Združenia navrhovateľovi s tým, že má možnosť sa vyjadriť, či so vstupom vedľajšieho účastníka na stranu odporcu súhlasí alebo nesúhlasí. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ prevzal oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka dňa 09.04.2013 a nevyužil svoje právo namietať vstup Združenia do konania na stranu odporcu nastali účinky vstupu vedľajšieho účastníctva, a teda súd mal v ďalšom konať so Združením a uviesť ho aj v záhlaví napadnutého uznesenia. Skutočnosť, že vedľajší účastník nie je v záhlaví uvedený by bola za iných okolností dôvod na

vrátenie rozhodnutia na vydanie opraveného uznesenia, avšak s poukazom na viaceré procesné nedostatky odvolací súd zrušil uznesenia v napadnutej časti z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

V ďalšom odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporcu, ktorého vstup nebol namietaný a navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť v celom rozsahu až dňa 18.04.2013, teda vedľajší účastník bol až do tohto času riadnym účastníkom konania, mal súd prvého stupňa rozhodovať aj o nároku na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorého okrem iného ani neuviedol v záhlaví rozhodnutia. Súd prvého stupňa automaticky rozhodol o trovách konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže konanie bolo zastavené. Súd sa však nijako v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s tým, že na stranu odporcu do konania vstúpilo aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, a teda bolo potrebné sa okrem nároku na náhradu trov konania hlavných účastníkov zaoberať aj trovami vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vystupuje a vo výrokovej časti bolo potrebné o jeho trovách rozhodnúť. Rozhodnutie o trovách tohto účastníka nielenže nie je uvedené vo výrokovej časti, ale ani z odôvodnenie uznesenia nevyplýva, že by sa tým súd nejakým spôsobom zaoberal.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa súd prvého stupňa v ďalšom konaní vysporiada s tým, či vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy konania, v akom rozsahu a či má na ich náhradu nárok. Zároveň primárne posúdi a vysporiada sa s tým, či má niektorý z účastníkov (navrhovateľ, odporca, vedľajší účastník) nárok na náhradu trov konania aj s ohľadom na existenciu dôvodov v zmysle § 146 ods. 2 OSP, posúdiac pritom najmä tú skutočnosť, či späťvzatie návrhu navrhovateľom odôvodňuje použitie tohto ustanovenia a až následne zväží aplikáciu § 146 ods. 1 písm. c/ OSP pri rozhodnutí o trovách. Následne súd prvého stupňa svoje rozhodnutie premietne aj do výrokovej časti rozhodnutia tak, aby bolo nové rozhodnutie zákonné a presvedčivé.

S poukazom na vyššie zistené nedostatky v procesnom postupe prvostupňového súdu odvolací súd dospel k záveru o aplikácii § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP tak, že rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude povinnosťou súdu odstrániť odvolacím súdom vytknuté nedostatky s tým, že sa bude pridŕžiavať právneho názoru odvolacieho súdu (§ 226 OSP) a svoje nové rozhodnutie odôvodní v súlade so zákonnými požiadavkami vyjadrenými v § 157 ods. 2 OSP.

Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.